

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:

odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

† Colonelul ANCHIDIM ȘIOLDEA.

— Cuvânt funebru, rostit în catedrala din Blaj, la 23 Iunie n.,
de profesorul Al. Ciura. —

Mai mare dragoste decât
aceasta nimeni nu are, ca să-și
pună cineva sufletul său pentru
prietinii săi. Ioan XV, 13.

Jalnici ascultători,

Stăm cu toții, cu frunțile plecate, în
fața sicriului, ce adăpostește rămășițele pă-
mântești ale unui viteaz, care a murit moarte
glorioasă pentru patrie.

Nu e cel dintâiu și nici cel din urmă,
din lungul șir de mucenici ai neamului
nostru românesc, cari au pecetluit cu sufe-
rințe supra-omenești și cu sângele lor sfânt,
credința ce au juruit-o steagului, cu care au
plecat sa infrunte urgia dușmanului cutropi-
tor. Nu e cel dintâiu căci, până să-și in-
chidă ochii defunctul, atâtea zeci și zeci de
mii de viteji s'au prăbușit — sub privirea
lui chiar — mușcând cu dinții în țărâna
șanțurilor, sbătându-se în chinuri, în spas-
mele morții. El, care a stat de atâtea ori
în fața morții, a avut ocazie să audă,
cum coasa morții îi șueră pe alături
și cum camerazi de ai lui „s'au nimicit ca
niște sfărmituri de paie pe arie, ce se îm-
prăștie de vânt”, cum zice prorocul. (Dan.
2. 35.) El a văzut mormanele de răniți, a
auzit țipetele lor desnădăjnite, în implo-
rarea morții mântuitoare, care întârzia:
„Moartea o am chemat să-mi fie tată și
putreziunea să-mi fie mamă și soră”. (Iov.
17. 14.) El a avut tristul prilej de a repeta
cuvintele acestea ale dreptului Iov, în lungile
lui suferințe de jumătate an încheiat, cât a
pătimit prin spitale, în urma grabei răni,
ce a primit-o pe câmpul de luptă din
Tuchow.

În acest lung șir de mucenici — lon-
gus ordo idem petentium — sunt atâtea
legiuni de eroi fără nume din țărâtimea
noastră; atâția viteji, cari au murit cu
arma în mână pe câmpul de onoare. Sunt
apoi un număr mare din intelectualii noștri
așa de puțini, oameni creșcuți cu mari jertfe
de părinții săraci, susținuți cu stipendii și
cu prescură românească, — s'au dus și ei,
când aveam atâtea lipsă de ori-ce braț mu-
citor și de ori-ce minte aleasă! Și vin, pe
urmă, Românii noștri, cari erau ofițeri activi

— și mai puțini aceștia — căci din nen-
rocire, prea puțini oameni de ai noștri se
determină pentru serviciu activ în armată,
deși analele destul de viforoase ale răsboa-
ielor ce le-am avut, păstrează rânduri elo-
gioase pentru „bravii Români”, cari s'au
disting prin vitejia lor, dela vechia familie
a Huniadeștilor, cari au dat veacului de
mijloc pe cel mai strălucit erou al crești-
nismului împotriva Semi-lunei cutropitoare,
— mai apoi pe unul din cei mai populari
regi ai patriei noastre — până la paginile
de suferință și de glorie, scrise cu sângele
bravilor grănițeri români, pe tot cuprinsul
periferiei nordice, estice și sudice a Ardea-
lului și a Bănățului; până la fericitul baron
Ursu de Margina — și până la voi, iubii
viteji ai neamului nostru, cari a-ți oprit, cu
piepturile voastra de aramă, invadarea duș-
manului pe plaiurile noastre și a-ți dovedit
— cu scump sângele nostru vărsat cu atâtea
belșug — că adecă patriotismul cel mai înalt e
compatibil cu cea mai înfăcărată dragoste
pentru neamul românesc, din sinul căruia
v'ati ridicat și a-ți urcat scările de aur,
stropite de sânge, ce duc spre Pantheonul
nemuririi..

Toți acești viteji, cari au suferit, s'au
luptat și au murit chiar, pentru tron și țară,
se ridică din rândul oamenilor de toate zilele
și posteritatea recunoscătoare trebuie să le
păstreze amintirea cu sfințenie, căci sângele
lor „pentru noi și mulți” s'a vărsat și se
varsă!

Manibus, date lilia, plenis!...

* * *

Stăm, jalnici ascultători, în fața ose-
mintelor unui erou, care a luptat aproape
jumătate de an, ca apărător al țării — pe
câmpul de onoare dela sud și dela nord —
și a murit. În urma rănilor primite, după
suferințe de altă jumătate de an, pribegind
prin spitale, gustând și din pâinea amară a
prizonierilor la Ruși.

S'ar părea, că astăzi numărul eroilor
s'a împuținat, ca să nu zicem că a dispărut
cu totul. Când cetim despre Leonida cu cei
trei sute de spartani ai lui, despre caracte-
rul de fier a lui Horațiu Cocle, Muciu Scaevola

— până încoace la vitejii ce s'au dis-
tins în atâtea răsboaie, ni se pare că cetim
niște legende, în cari adevărul este ușor
brodat cu firul de aur al basmelor. Și tot
ca și basmele ni se par așa de îndepărtate
acele vremuri, încât îți vine adese să te
întrebi fără voie: Cine știe dacă lucrurile
aceste s'au întâmplat. — și dacă s'au în-
tâmpat aievea pentru ce nu mai sînt și azi
eroi? Ce s'a ales din această minunată speță
de oameni?

Întrebarea își află răspunsul în crân-
cenul răsboiu, ce decurge chiar acum, cu
atâtea vehemență, incendiind cu flăcările sale
uriașe aproape întreg continentul nostru.

Știrile cetite prin ziare, povestirile
martorilor oculari înapoiți de pe câmpul
de luptă, ne conving pe deplin, că neamul
vitejilor nu s'a stins, și că răsboiul actual
a scos la iveală încă mai mulți eroi, decât
acea, de cari pomenește antichitatea, pe
cari li propunem elevilor în școală, ca pilde
de urmat.

Sînt eroi și astăzi și neamul nostru
alături de ceialți camerazi de arme de
altă naționalitate, a dat și în răsboiul de
față probe, că sângele apă nu se face, și că
știe să întimpine cu acelaș sânge rece mo-
artea și primejdiile de tot soiul, când e
vorbă să-și dovedească credința față de tron
și patrie, ca și strămoșii săi.

Avem și noi eroii noștri, cari au su-
ferit și au murit, pentru-ca familiile lor și
ale noastre să poată trăi în liniște și ina-
micii să nu invadeze peste grănițele țării.

Eroii și-au făcut datoria; rămâne să
ne-o facem și noi: păstrându-le amintirea
cu sfințenie.

Să ne oprim deci, pe câteva clipe, în
fața acestui sicriu, și să ne dăm seama de
comoara ce e ascunsă într'însul; comoară,
pe care o pierdem, pentru moment, deși ea
răsare în curând ca paserea Phoenix, din
propria ei cenușe și va străluci de-apururi
în Cartea de aur a patriei noastre și în pa-
ginile conștiente ale istoriografiei românești.

Colonelul Anchidim Șioldea, mort în
vârstă de 57 ani, în urma rănilor grave,
primite pe câmpul de luptă dela Tuchow —
în jurul Tarnoului — e odraslă de grănițer,
fiul preotului nostru din Mititei, comitatul
Bistrița-Năsăud. Studiile liceale le-a făcut
în Năsăud, unde a luat și bacalaureatul.
Dedicându-se apoi carierei militare, a urmat
la Ludovicel din Budapesta, deodată cu Ioan
Telea, elev al Blajului, astăzi major în Cluj. A
servit la hovezi 35 de ani, în Bistrița, Ibașfalău,
unde s'a căsătorit cu Elena, fiică protopopului.

Ștefan Câmpian. A mai servit în Sibiu, Kézdivásárhely, Seghedin, Giula, Verșet, Kecskemét, iar mai pe urmă în Budapesta, unde trece cu succes laudabil examenul pentru statul major. Valtoarea războiului îl află acolo, îl ridică la rangul de colonel, pornindu-l apoi — în calitate de șef de regiment, spre terenul de luptă din Sârbia. Aici, după strapații, după zile grele petrecute, alături de soldații de rând, în șanțurile de pe „Insula Țiganilor”, s'a învârtit bolnav, în luna Octombrie a anului trecut, și după o recreiere de câteva săptămâni, pleacă în calitate de comandant al regimentului 301 din Seghedin, pe câmpul de luptă din Nord.

Aici a luptat peste trei luni, împotriva puhoiului cutropitor al Rușilor, cari chiar atunci făceau cele mai uriașe eforturi, pentru a rupe frontul nostru dela Nord și a trece peste bariera naturală a Carpaților. Unde e condeiul, care să poată povesti luptele îndârjite, eforturile supraomenești, pe cari le-au desfășurat trupele noastre, ținând piept cu un dușman mult mai numărös și luptându-se și cu mizeriile naturii, prin zăpadă nesfârșită și răceală grozavă, ce secera zilnic atâtea victime?

Colonelul Anchidim Șioldea le-a suportat, ca un bun soldat și ca odraslă de grănițer ce era, până în ziua de 14 Decembrie, când a fost grav rănit, pe câmpul de luptă dela Tuchow. Trupele noastre fiind în retragere, față de numărul copleșitor al Rușilor, el a rămas pe câmpul de luptă, alături de morți și alții grav răniți. A fost ridicat apoi de ambulanța trupelor inamice și transportat cu automobilul în spitalul din Tarnow, pe atunci în posesiunea Rușilor. Familia lui, pe lângă toate scrisorile și cercetările ce a făcut, abia în 8 April a primit o scrisoare, pe care el numai o iscălise, căci scrisul era al unui medic rus. În altă scrisoare a lui, — cu datul de 31 Ianuar, dar primită după aceea din 8 April — defunctul amintește, că e bine îngrijit de un medic basarabean român și de unul polon, precum și de doamnele din societatea înaltă a Rusiei dela „Crucea Roșie”.

Cu toată buna îngrijire, ce a avut-o însă, înțărarea lui progresa foarte greu; rana era mortală. În Maiu, când trupele noastre au recapat Tarnow-ul, Rușii au luat cu sine pe toți răniții, evacuând orașul. Pe colonelul Șioldea nu l-au luat cu ei, căci avea fierbințeli mari, și starea lui sanitară era de așa, încât n'ar fi putut suporta greutatea transportării. Pe timpul cât trupele noastre au bombardat Tarnow-ul, a fost așezat cu patul în pivnița spitalului, iar la evacuare, a fost lăsat în grija unei ordonanțe a unui alt ofițer de al nostru, care a murit ca prizonier la Ruși. La despărțire, medicii spitalului și doamnele din societatea „Crucei roșii” rusești și au luat adio dela el, felicitându-l, că are să-și revadă patria și pe ai lui, mai curând, de cum ar fi crezut.

Așa s'a și întâmplat, deși vederea a fost de scurtă durată, și plină de suferințele sfârșitului. După ce trupele noastre au intrat în Tarnow, a fost trecut, mai târziu, la spitalul de garnizoană din Budapesta, unde soția sa iubitoare Elena a grăbit să-i aline suferințele, până în clipele din urmă, îngrijindu-l și gătiindu-i mâncările, cari le doria. Era slăbit; astma de care suferia, i-se agrava prin răceala din Octombrie de pe câmpul

de luptă din Sud; rana nu i-se putea vindeca, deoarece osul zdrobit de șrapnel trebuia să fie înlăturat prin operație. Și așa a murit, moarte de erou, la două zile după operație, Sâmbătă în 19 a lunii curente.

Iată, triști ascultători, în câteva linii de creion, viața și moartea glorioasă a colonelului Anchidim Șioldea, a cărui amintire ne va fi cu atât mai prețioasă, cu cât defunctul a fost un soldat adevărat, decorat mai de multe ori, ridicându-se la treptele cele mai înalte ale ierarhiei militare. Ridicarea lui în înaltele gradațiuni militare n'a alterat întru nimic caracterul lui de bun creștin, căci s'a împărtășit cu ss. Taine în ambele rânduri, când a plecat pe câmpul de luptă și de bun Român, descendent al bravilor grănițeri de pe Valea Rodnei. S'a afirmat pretutindeni ca Român; și-a păstrat cu sfîntenie numele lui specific românesc, dovedind și prin aceasta tuturor șovăielnicilor, că poți să fi, în aceeași vreme, soldat viteaz până la eroism și Român bun, care să se afirme, cu orice prilej, ca atare.

* * *

Să ne reținem lacrimile, jalnici ascultători în fața osămintelor unui erou. Mormintele de eroi nu sunt prilej de lacrimi inutile — ci de *înlăturare sufletească*. Ei, chiar prin faptul, că se ridică dintre oamenii de rând, trebuie venerați și preamăriți, ca numele lor să strălucească, pentru generațiile de acum și pentru cele ce vor să vină ca pildă de energie, ca izvoare răcoritoare de apă vie, din care să ne adăpăm și să ne întărim în zilele de restriște.

„Istoria unui popor — zice Carlyle — nu e decât biografia oamenilor lui mari”.

Noi stăm stăm astăzi la groapa unui astfel de om, a cărui viață și moarte de viteaz, va alcătui la vremea sa, o pagină luminoasă din istoria neamului românesc.

Să petrecem la groapă, cu reverință, osemintele lui, să-i păstrăm amintirea cu sfîntenie, cum se cuvine unui viteaz, care a pecetluit cu sângele, dragostea lui pentru țară și pentru neam.

Treci dar gloriosul nostru defunct, peste limita strîmtă a vieții pămîntene — unde nu avem cetate statornică — și i-ați drumul spre plaiul nemuririi implorând cum se cuvine unei odrasle de preot al nostru, crescut în frica Domnului, binecuvântarea din urmă a I. P. Arhieru, pentru această cale veșnică. Imbrățișoază încă odată pe iubita ta soție Elena, care te-a îngrijit și pe patul tău de suferință îndelungată; imbrățișoază pe frații tăi Valer, Vasile și Ioan și pe cele două surori ale tale, Victoria și Ludovica, trimite prin rostul meu — cel din urmă salut scumpelor tale rude: unchiu, cumnați, nepoți, prietinelor și tuturor, cari și-au dat această, cea din urmă cinste.

Spune-le, să nu plângă și mângăie-i cu graiul tău de erou, care a golit până în fund paharul suferinții: „Nu plângeți, căci plânsul e numai un semn al neputinții. Sângele nostru a curs în șiroaie multe, dar el nu a curs în zadar. Pe urmele lui va răsări o nouă viață; un viitor mai bun și mai fericit pentru noi toți, cari trăiți azi — în aceste zile de grea încercare — sub povara atâtor greutăți; și a-ți luat parte pe câmpul de luptă fie și numai sufletește, căci abia cred să fie vre-unul dintre voi, care să nu aibă acolo un fiu sau un frate, sau pe

altcineva stărns legat de inima lui. Încă odată: nu plângeți! Noi ne-am făcut datoria până în sfârșit, și am închis ochi cu gândul mângăitor, că noi n'am murit în zadar, ci sângele nostru va aduce roade imbelșugate! Dumnezeu cu voi!”

Așa ne-ar glăsuși defunctul, dacă morților li s'ar îngădui să mai grăiască și după ce sărutul Morții le-a atins fruntea.

Ei însă tac. Cu cât cineva e mai bogat în fapte, cu atât e mai tăcut și mai modest. Și morții sînt cei mai bogați, sub acest raport, căci bilanțul acțiunilor lor pămîntene e încheiat irevocabil.

Ei tac; dar crucile dela mormintele lor sînt cu atât mai grăitoare, evocându-ne toată viața, ce se odihnește acolo, sub gliile reci.

Toate mormintele au graiul lor deosebit de mângăietor, dar mormintele eroilor sînt cele mai grăitoare. Ele împrăștie și în generațiile de mai târziu toată căldura, tot entuziasmul și toate ideile mărețe, ce au frământat pe cei ce dorm sub ele.

Ele asigură cultul oamenilor mari, din generație în generație, sfîdînd moartea, din înălțimea lor de nemurire, după cuvântul proorocului: „Unde este biruința ta, Moarte?” (Osia 13. 14.)

Ele alcătuiesc scara de aur, ce ne ridică din noroiul patimilor pămîntene spre zările curate ale altei vieți, cu alte idealuri.

Așa este și mormântul, ce se deschide astăzi, căci viața ce o va înghiți nu se aseamănă nici de cum „corăbiei care trece prin valurile apei, după a cărei trecere nu se află urmă, nici calea umblării ei prin valuri” (Inț. Sol. 5. 10.), ci moartea dreptilor — cum zice sfântul Bernard — e „sfârșitul ostenelelor, Coroana învingerii, poarta vieții!”

Odihnește în pace, eroule; odihnește în pace, căci luptă bună ai luptat, credința ai păzit și cununa neperitoare a biruințe te așteaptă! Amin.

* * *

Inmormântarea. Ieri la orele 3 s'a oficiat înmormântarea regretatului colonel Anchidim Șioldea, cu mare pompă. Rudeniile defunctului au sosit de pretutindenea în număr foarte mare, tot asemenea număröși prietini și cunoscuți de a lui, dintre cari am remarcat pe domnii Iuliu Pop, preot în Luger, Emil Patachi și soția doamna Cornelia, căpitanul Vasile Magda, Otilia Dr. Holom, cumnată a defunctului, Silvia și Iuliu Popp, Gherla, doamna maior Telea, Cluj, Iuliu Maior, Marțian, Năsăud, Dr. Alexandru Morariu, avocat Ibașfalău, frații decedatului Vasile, Ioan și sora Rafila. Victoria m. Precup cu băiații Dr. Emil Precup profesor Năsăud, Gavril Precup student la facultatea teol. din Budapesta.

Jandarmăria din loc încă i-a dat onorurile din urmă, reprezentată fiind prin un detașament, care a petrecut sicriul până la cimitir. Serviciul funebru a fost pontificat de I. P. S. Domn Metropolit Victor, asistat de 10 preoți, aparținători Veneratului Capitlu și clerului gremial. Cuvântul funebru rostit de profesorul Ciura, îl dăd în locul de frunte al foii noastre. Intreg publicul din loc, între cari am remarcat pe toți reprezentanții autorităților, a întovărășit până la groapă osemintele decedatului colonel.

* * *

Familia defunctului a dat următorul necrolog:

Cu inima zdrobită de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoscuților trecerea la cele eterne ale scumpului nostru

Anchidim Șioldea,

colonel u. r., comandantul Regimentului 301 de honvezi, care — luptând cu eroism întâi contra Serbilor în insula din fața Belgradului, apoi pe câmpiile Galiției, în 14 Decembrie 1914 fiind grav rănit lângă Tuchov, — a fost făcut prizoner și transportat la Tarnow. După 5 luni de prinsoare, când oștirile noastre au recapat Tarnowul, a fost trimis în spitalul de honvezi din Budapesta, unde în urma unei operații, Sâmbătă în 19 Iunie la orele 3 dimineața și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, în vrâstă de 57 ani și în al 24-lea an al fericitei sale căsătorii.

Rămășițele pământești ale scumpului decedat vor fi transportate la Blaj, unde se vor așeza spre odihnă veșnică în cripta familiei Negruțiu, din cimiterul comun, Miercuri în 23 Iunie la 3 ore d. a.

Rugați-vă pentru odihna sufletului celui ce s'a jertfit pentru tron și patrie!

Blaj, 21 Iunie 1915.

Elena Șioldea n. Câmpian, ca soție. Valeriu, Vasile și Ioan Șioldea, Victoria m. Precup și Ludovica m. Pop, ca frați și surori. Anton Precup, preot Iuliu Pop, Rafila, Susana, și Ludovicu Șioldea, Clementina și căpitan Vasile Magda, Otilia și avocat Dr. Ilariu Holom, cumnați și cumnate, cu copiii lor. Ioan F. Negruțiu, ca închiu cu copiii săi.

Ordinațiunea ministerului reg. ung. 2072 1915 M. E. despre sequestrarea produselor grâului, săcării, grâu mestecat, orzului, și a ovăsului pe anul 1915.

(Fine.)

Prețul de cumpărare.

§ 11.

Pe baza ordinațiunii prezente pentru produsele vândute nu se poate lua preț mai mare, decât acela care e stabilit de către autorități după calitatea produselor. Se consideră de nule contractele încheiate, cari nu au de bază prețul statorit. Pe baza § 6 cei îndreptățiți la cumpărare și în înțelesul § 8 cei concrezuți să furnizeze altora produsele cumpărate, nu pot lua alte prețuri de cât cele notate de ministru de comerț în contelegere cu cel de interne.

Valoarea cumpărărilor. Dispoziții penale.

§ 12.

Cumpărătorul nu poate pretinde exonerarea contractului încheiat contra acestor dispoziții și din cumpărare nu poate să pretindă decât restituirea eventualei sume date anticipative.

În înțelesul ordinațiunii prezente, vânzătorul are să satisfacă la timpul său condițiilor de cumpărare ce sau încheiat pe baza noiei dispoziții, iar la caz contrar, cumpărătorul are drept să recurgă la ajutorul autorităților administrative. Dacă vânzătorul a vândut în mod legal produsele, cari sunt

admise spre vîndere în înțelesul ordinațiunii prezente, dar nu le dă cumpărătorului în înțelesul contractului statorit, autoritățile, pentru alimentația publică, sunt îndreptățite să le ia pe prețul statorit între cumpărător și vânzător, amăsurat noiei ordinațiunii.

§ 13.

Pe baza art. de lege § 9 din 1914, cei cari vor depăși aceasta dispoziție vor fi pedepsiți cu temniță de două luni și amendă în bani până la 600 cor.

De contravenienți se consideră: 1. Producenții, cari vor da acelor recoalta anului 1915, ca grâu, grâu mestecat, săcară, orz, ovăs, despre cari știu, că în înțelesul ordinului prezent nu au drept de cumpărare, sau pe acela li depășesc; precum și acei producenți, cari dispun altcum cu produsele lor după cum dispun §-ii 2 și 3; asemenea și aceia cari, produsele cumpărate pe baza § 4, contrar § 5, nu le dau acelor, cari după §-ii 6—8 dispun de drept de cumpărare.

2. Acei, cari își procură din producția anului 1915, grâu, grâu mestecat, săcară, ovăs, pe contracte, sau alte dispoziții ce sunt contrare acestei ordinațiuni.

3. Cari mijlocesc astfel de cumpărare despre cari știu că sunt în contradicție cu prezenta ordinațiune.

Jandarmăria, pe baza legii, are drept să confişte produsele procurate pe căi contrare ordinului prezent. Pe baza codului penal a cincea parte din produsele confişcate compete denunțiantului; celelalte părți, subtrăgându-se eventualele spese, se depun pentru ajutorarea ostașilor amputați.

Dispoziții pentru sequestrare.

Ministru de comerț în cazuri speciale va dispune despre punerea în circulație a grâului, grâului mestecat, săcării, orzului și ovăsului, cari sunt aduse din alte state.

În § 15 se declară de valabilă și pe mai departe ordinațiunea edată în 8 Aprilie 1915 referitor la vîndere-cumpărare, întrucât aceasta ordinațiune nu ar veni în coliziune cu prezentul ordin.

§ 16.

Ordinațiunea aceasta intră în vigoare din ziua publicării; ea are putere și asupra Croației și Slavoniei.

Budapesta 16 Iunie 1915

Ministru prezident
contele Ștefan Tisza m. p.

parochi din Selaj: *Vasile Murășan*, din parochia Săuca, *Vasile Pătaș*, din Hotoan — tractul protopopesc T. Sărvod și pe *Grațian Flonto* din Cățulul rom. — tractul Periceului.

Decretele de denumire s'au străpus Reverendisimului Domn Dr. Alesandru Ghețe Vicarul for. episcopesc al Sălajului spre admanuare celor denumiți.

Reverendis. dn. Vicar a aflat de bine să meargă în persoană pentru a preda decretule de denumire cu toată solemnitate celor doi primi parochi. Astfel, dela cvartirul Dnui protopop tractual din Santău, Demetriu Coroian, unde s'a odihnit peste noapte, însoțit de D. Sa și de către unul dintre fruntașii bărbați a Sălajului, Domnul Andreiu Cosma directorul „Silvaniei“ — în Șimleu — a sosit în parochia Hotoan-Duminecă dimineața la 1/2 8 oare, unde parochul locului, în frunte cu curatorimea bisericeii și alți poporeni, precum și cu Domnii parochi: Traian Trușă din Zelah, Domițian Cupșa din Toșnod — sosiți mai înainte cu trenul, — au făcut o primire onorifică Dnui Vicar și oaspeților însoțitori.

După aceasta a urmat serviciul divin în biserică parochială, a pontificat Dl Vicar pe lângă asistența concelebraților parochi prezenți.

La finea Sf. Liturgii, prin o predică magistrală, Dl pontificante a captivat atențiunea tuturor ascultătorilor, cari an primit învățături folositoare și de multă mângâiere sufletească. După predică a urmat o elocventă vorbire adresată parochului distins și după citirea decretului prin Dl Tr. Trușă, Dl Vicar l'a predat parochului local, care, sub impresiunea momentului sărbătorec, mulțămind Ilustrității Sale Domnului Episcop pentru binevoitoarea distincțiune și Reverendis. Domn Vicar pentru osteneala ce nu a pregetat a-o face venind în persoană la fața locului, a primit documentul care a adus cinste nu numai persoanei Sale, ci tuturor parochienilor din Hotoan. Corul parochial, la adresa Dnui Vicar și a celui sărbătorit, a intonat: Mulți ani... intru mulți ani...!

După prânzul frugal luat la casa parochială, Dl Vicar împreună cu toți caspeții am plecat la Săuca. Aici după înirea serviciului dumnezeesc dela „Insărat“, urmândușă tot aceiși procedură ca la Hotoan, i-s'a predat decretul de denumire, parochului Vasile Mureșan.

Aceasta ziua va fi de o dulce amintire atât pentru cei doi parochi distinși, cât și pentru poporul credincios din ambele parochii.

+

Războiul european.

Budapesta, 22 Iunie. (Oficial).

Frontul rusec. În jur de Lemberg luptele continuă. Bastimentele rusești, situate spre sud de oraș și spre vest de Dornfeld, ieri au fost distruse de trupele noastre și am luat în posesiune mai multe trecători peste râul Sezerek. Pe frontul de vest și nord-vest de Lemberg, după lupte îndârjite, în cari s'au distins în special landverii vienezi, am ocupat singuratic fortificațiuni.

Denumiri în dieceza Gherlei.

În ședința Veneratului Consistor diecezan ținută la 27 Maiu 1915, Ilustritatea Sa Domnul Dr. Vasile Hosszu Episcopul diecezei gherlane a binevoit a distinge prin denumirea de protopopi Onor. pe Domnii

Trupele germane au luat cu asalt culmile, ce se estind spre nord de Kulikow și au respins toate contraatacurile inamicului, cu grele pierderi pentru el. Spre sud de Nistru situația generală e neschimbată. Trupele oastei lui Pflanzer și ieri au respins toate atacurile rușilor cu pierderi imense pentru agresori.

La cursul Tanew-ului și Polonia rusească nu e nimic nou.

Frontul italian. La Plava din nou am respins câteva atacuri inimice. Aviatori italieni au aruncat bombe asupra Gorz-ului, fără să pricinuească vre-o daună. Inimicul pe întreg frontul dă multe salve de tunuri, dar de alt-cum arată o ținută pasivă.

Berlin, 22 Iunie. (Oficial).

Frontul apusean: Spre nord de Arras am respins atacurile inamicului, prin cari a voit să recupe trei măieriști, luate de noi. Ieri în general s'au dat lupte de artilerie. În Champagne spre sud de Perthes, după explozări succese ne-am împins mai înainte pozițiile.

Luptele din apropiere de pe culmile dela Maas, însoțite de focul artileriei grele, a durat ziua întreagă. De azi dimineată dela ora 3 am început contraatacurile și am curățit pe deplin tranșeele noastre, în cari a pătruns inimicul, am făcut prizonieri 130 ostași. La Marcheville cu ușurință am respins o eșire mică a dușmanului.

Spre ost de Luneville se dau noi lupte de avangarde. În Vogezi azi noapte, din tactică, ne-am așezat pozițiile noastre spre ost de Sonder-vach.

Spre ost de Reims aviatorii noștri au aruncat bombe asupra hangarului de aeroplane dela Courtelles. Bombele inimice, aruncate asupra Brügge-lui și Ostende-ei, nu au produs daune militare.

*

Budapesta, 23 Iunie. (Oficial).

Frontul rusec. Frontul de nord-vest și de vest a fortăreții Lemberg, pozițiile de apărare rusești pe sectorul dintre Zolkiew—Mikolajow a fost întărit cu numeroase forțe rusești. În 22 Iunie înainte de amiază la ora 5, landverii din Viena au luat cu asalt fortăreața Rzezna, situată la cursul drumului Janow—Lemberg.

În timpul acesta dinspre nord trupele noastre înaintau pe culmile, ce se estind spre nord de râul Mlin-soka și au luat câteva tranșee înainte de culmea Lysagora. Înainte de amiază înaintând spre oraș, în lupte violente au ocupat și celelalte fortificații, situate spre nord-vest și vest de front. Prin aceasta frontul rusec din nou a fost spart și dușmanul având pierderi imense a fost silit să se retragă. Oastea noastră, în prigonirea inamicului a ajuns pe culmile ce sunt spre ost și nord-ost de oraș și spre sud de Lemberg au ocupat drumul, ce duce spre Mikolajow. La ora 4 după amiază, ge-

neralul de cavalerie Böhm-Ermolli cu trupele oștirii a doua a intrat în Lemberg, unde a fost primit cu multă în-suflețire. La Zolkiew și ost de Rava-ruska, rușii sunt în retragere. În jur de Tanew am respins singuraticile eșiri ale inamicului. Azi noapte inimicul și-a continuat retragerea între San și Vistula, precum și de pe ținuturile deluroase dela Kielce. Trupele aliate îi urmează în tot locul.

La cursul Nistrului situația în general e neschimbată.

Locuitorii din Lemberg cu o bucurie și entusiasm nedescris au primit oștile lui Böhm-Ermolli, cari au pătruns în oraș. Ruperea frontului rusec dela Lemberg are efect pe întreg frontul rusec.

Trupele rusești, cari până acum au fost postate spre vest de Vistula, până la culmile Kielce, sunt în retragere evidentă.

Frontul italian. Inimicul și până acum se restrânge la acele ieșiri nefaste și inutile, cari și până acum au caracterizat stragia militară italiană.

De o lună de când decurge războiul, italienii n'au secerat nici un succes. Trupele noastre din sud-vest și acum, ca și la începutul războiului țin pozițiile dela frontieră, sau din apropierea ei.

Pe frontul dela Isonzo, pe frontiera fortificată dela Flitsch—Malborghel, pe regiunile stâncoase dela Km, și pe întreg frontul dela Tirol, au eșuat, cu pierderi grele, toate încercările de ieșiri ale inamicului.

Diverse.

Oficierea Te deum-ului pentru ocuparea Lembergului. Majestatea Sa va fi reprezentat la oficierea Te deum-ului prin arhiducele moștenitor Carol Francisc Iosif. La ora 11 înainte de amiază regele a primit în Schönbrunn omagiile locuitorilor din Viena.

Depeșa de felicitare a împăratului Wilhelm către arhiducele Friedrich. După comunicatele din Viena, împăratul Wilhelm a spedit o depeșă de felicitare arhiducelui Friedrich din prilejul ocupării Lembergului, și i-a dat titlul de general prusiac.

Atitudinea României, Bulgariei și Greciei. Ziarului „Neues Wiener Journal“ i-se telegrafiază din Berlin: La Sofia se crede că înainte de sfârșitul lunii Iulie abia va putea urma o deciziune din partea României. Tot așa din partea Greciei nu se poate conta la o hotărâre mai grabnică, din motivul că în urma triumfului partidului Venizelos la alegeri situațiunea parlamentară s'a schimbat cu desevlășire, iar noua Cameră se va întruni în sesiune numai la 23 Iulie. Deciziunea Greciei întârzie și din cauza boalei regelui său, a cărui stare inspiră îngrijiri în toată țeară.

Ce privește Bulgaria, aceasta stă cu totul sub influența izbânzilor armatelor germane și austro-ungare: e cert, că până cînd Radoslavov se va afla în fruntea afacerilor publice, Bulgaria va observa cea mai strictă neutralitate.

Propaganda din Spania pentru Papa. Din Madrid se comunică ziarului „Temps“, că în Spania tot mai tare se estind propaganda unei consfătuiri de a se muta reședința papală în Spania. Partidul socialiștilor și'a exprimat omagiile față de Papa și din nou i-au recomandat pentru reședință Escorial-ul.

Tot din Madrid se anunță ziarului „Morningpost“, că la scaunul papal a fost înaintată o rugare cu subscrierea mai multor episcopi și altor persoane spaniole, în care roagă pe Papa să-și strămute reședința în Spania, la caz, că ar fi împedecat în împlinirea misiunii.

Eroul Ariton Pescariu fost elev în gimnaziul nostru. Cetim în „Gaz. Trans.“ că D-l Ariton Pescariu, funcționar al Academiei Române, fiind cetățean ungar, a fost chemat cu ordinul de mobilizare din August să se prezinte la regimentul al 50 lea din Alba-Iulia. Fiindcă servise deja anul de voluntar, lău avansat la rangul de „fähnrich“, și ca atare s'a dus pe câmpul de luptă din Galiția. Acolo în lupta dela Neu-sandec, d-l Pescariu fiind compania lui în pericol, s'a hotărît să se jertfească împreună cu tot plutonul său scăpând astfel pe colacii. Așa s'a și întâmplat. Atacând din propria inițiativă pe ruși i-a reținut până s'a putut retrage compania întreagă, dar rușii observând — ce e drept — târziu apucătura, au înaintat din trei părți cu forțe mari și în-cunjurându-i i-au făcut pe toți prizonieri. Fapta d-lui Pescariu a fost adusă la cunoștința soldaților și ținuta lui bravă laudată după merit. D-l Pescariu se află acum prizonier în Siberia.

Concedierea recruților din România. „Kambana“ după știrile primite din București publică, că comanda supremă din România a concediat partea cea mai mare din noii recruți.

Furnizorii postavului au ars 200.000 coroane. Ancheta poliției din Capitală în chestia escrocheriilor cu furnizările postavului pentru uniforme militare continuă, ancheta e condusă de șeful de secție Marinovich. Sâmbătă au fost ascultate ficele agentului, care cu furnizările de stoffe a făcut averi, ele au descoperit lucruri senzaționale. Una dintre ele a declarat, că îndată după începerea anchetei și arestarea părintelui lor a răscolit toate actele lui pe cari le-a și confiscat. Cu aceasta ocaziune a aruncat în foc și un plic în care erau mai multe bancnote. După indiciile avute de poliție în plic se afla suma de 200.000 cor.

Transportarea de muniții pentru Rusia. Din Copenhaga se anunță: Colonelul Rousset comunică ziarului „Petit Parisien“, că rușii primesc zilnic mari cantități de muniții, cari li-se trimit, după cum este informat din sursă sigură, peste Archangelszk.

MAI NOU.

Am ocupat Lembergul.

Budapesta, 22 Iunie. (Oficial).

Oastea noastră a doua, azi după lupte violente, a luat în posesiune Lembergul.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:

Augustin Grușița.